

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (ötödik tanács)

2004. szeptember 9.*

A T-14/04. sz. ügyben,

az **Alto de Casablanca, SA** (székhely: Casablanca [Chile], képviseli: A. Pluckrose)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselet: O. Montalto, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban:

a **Bodegas Julián Chivite, SL** (székhely: Cintruénigo [Spanyolország]),

* Az eljárás nyelve: angol.

az OHIM második fellebbezési tanácsa által 2003. november 4-én hozott, a VERAMONTE szóvédjegy közösségi védjegyként történő lajstromozása iránti kérelmével kapcsolatos határozatának (R 18/2003-2. sz. ügy) hatályon kívül helyezése iránti keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (ötödik tanács),

tagjai: P. Lindh elnök, R. García-Valdecasas és J. D. Cooke bírák,

hivatalvezető: H. Jung,

meghozta a következő

Végzést

Tényállás és eljárás

- ¹ A felperes az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. január 14-én benyújtott keresetlevelével keresetet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és használati minták) (OHIM) második fellebbezési tanácsának 2003. november 4-i határozata (R 18/2003-2. sz. ügy) ellen.

- 2 A keresetlevél tanúsága szerint a felperest A. Pluckrose, szabadalmi ügyvivő, a Chartered Institute of Patent Agents tagja (az angliai Szabadalmi Ügyvivői Kamara) képviseli. A. Pluckrose állítása szerint „registered trade mark attorney”, „European Patent Attorney” és „European Trade Mark Attorney” képesítésekkel rendelkezik. A keresetlevelet A. Pluckrose írta alá.

- 3 2004. május 13-án az eljárási szabályzat 64. cikke alapján az Elsőfokú Bíróság pervezető intézkedés körében felhívta az OHIM-ot kizárólag a keresetlevél elfogadhatóságára szorítkozó észrevételei megtételére, tekintettel arra a tényre, hogy A. Pluckrose nem ügyvéd. 2004. június 7-én az OHIM a kérésnek eleget tett.

Indokolás

- 4 Az Elsőfokú Bíróság szabályzatának 111. cikke értelmében, ha a kereset nyilvánvalóan elfogadhatatlan, vagy jogilag nyilvánvalóan megalapozatlan, az Elsőfokú Bíróság az ügyben az eljárás folytatása nélkül indokolt végzéssel határozhat.

- 5 A jelen esetben az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, hogy a felek beadványai számára kellő tájékoztatást nyújtanak, és e cikk alkalmazásával akként döntött, hogy az ügyben eljárás folytatása nélkül határoz.

- 6 Az Európai Közösségek Bírósága alapokmányának 19. cikke értelmében, amely az alapokmány 53. cikke alkalmazásával az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásra alkalmazandó, a nem privilegizált keresetindításra jogosultakat a közösségi bíróságok előtt ügyvédnek kell képviselnie. Az alapokmány 19. cikk negyedik bekezdése értelmében

„a felet a Bíróság előtt csak olyan ügyvéd képviselheti vagy segítheti, aki valamely tagállam bírósága előtt vagy az Európai Gazdasági Térségről [EGT] szóló megállapodás más részes államának bírósága előtt eljárni jogosult.” Az alapokmány 19. cikke tiszteletben tartásának biztosítása érdekében az eljárási szabályzat 44. cikkének 3. §-a előírja, hogy „[a] felet segítő vagy képviselő ügyvéd igazolást köteles benyújtani a Hivatalhoz arról, hogy jogosult eljárni valamely tagállam bírósága, illetve az EGT-megállapodás valamely más részes államának bírósága előtt”.

- 7 A jelen ügyben a felperes elismeri, hogy A. Pluckrose se nem *solicitor*, se nem *barrister*. Azonban hangsúlyozza, hogy A. Pluckrose jogosult az Egyesült Királyság bíróságai előtt a szellemi tulajdonnal kapcsolatos jogvitákat illetően ügyfeleket képviselni. A felperes ebből arra a következtetésre jut, hogy őt A. Pluckrose a jelen ügyben is képviselheti.
- 8 Az OHIM kifejti, hogy a jelen kereset felveti a felek közösségi bíróságok előtti képviseletének elvi kérdését. Álláspontja szerint A. Pluckrose nem jogosult a felperesnek e fórumok előtti képviseletére. Jóllehet az Egyesült Királyságban A. Pluckrose jogosult lehet ügyfelek bizonyos bíróságok előtti képviseletére, azonban a Bíróság alapokmányának 19. cikke szerinti értelemben nem minősül ügyvédnek.
- 9 Az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, hogy a Bíróság alapokmányának 19. cikkéből világosan következik, hogy e cikk első és második preambulumbekzdésében foglalt tagállamokon és intézményeken kívüli feleket a Bíróság előtt csak olyan ügyvéd képviselheti vagy segítheti, aki valamely tagállam bírósága előtt vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás más részes államának bírósága előtt eljárni jogosult (az Elsőfokú Bíróságnak a T-37/98. sz., FTA és társai kontra Tanács ügyben 2000. február 24-én hozott végzése [EBHT 2000., II-373. o.] 20. pontja. E követelmény lényeges eljárási szabálynak minősül, amelynek be nem tartása a kereset elfogadhatatlanságát vonja maga után.

- 10 E követelmény azon a megfontoláson alapul, hogy az ügyvédnek mint az igazságszolgáltatás érdekében közreműködő személynek az a feladata, hogy függetlenségének teljes fenntartásával és az igazságszolgáltatás elsődleges érdekeit figyelembe véve jogi segítséget nyújtson az ügyfél részére. A jogosult intézmények által közérdekből felügyelt és ellenőrzött szakmai etikai szabályok testesítik meg e védelem másik oldalát. Ezen értelmezés felel meg a tagállamok közös jogi hagyományainak, és a közösségi jogrendben is tetten érhető (lásd értelemszerűen a Bíróság C-155/79. sz., AM & S kontra Bizottság ügyben 1982. május 18-án hozott ítélet [EBHT 1982., 1575. o.] 24. pontját).
- 11 Meg kell állapítani, hogy a szabadalmi ügyvivők nem szükségszerűen ügyvédek. A. Pluckrose ugyan jogosult lehet az Egyesült Királyság egyes bíróságai előtt bizonyos kereseteket illetően felek képviselőjére, azonban ez nem változtat azon a helyzeten, hogy nem ügyvéd. Tekintettel arra, hogy a Bíróság alapokmányának 19. cikkéből egyértelműen kitűnik, hogy a nem privilegizált keresetindításra jogosultakat a közösségi bíróságok előtt ügyvédnek kell képviselnie (lásd a fenti 6. pontot), arra a következtetésre kell jutni, hogy A. Pluckrose a felperes Elsőfokú Bíróság előtti képviselőjére nem jogosult.
- 12 Ráadásul, ha a fenti követelmény alól az alapokmány kivételt enged, arról az kifejezetten rendelkezik. Így az alapokmány 19. cikkének hetedik bekezdése szerint azok az egyetemi vagy főiskolai oktatók, akik olyan tagállam állampolgárai, amelynek joga lehetővé teszi számukra, hogy bíróság előtt eljárjanak, a Bíróság előtt ugyanolyan jogokkal rendelkeznek, mint amelyeket a fenti cikk az ügyvédeknek biztosít. A. Pluckrose semmilyen módon nem bizonyította, hogy e kivétel rá vonatkozna.
- 13 A fentiekből következően a jelen keresetet nyilvánvalóan elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

A költségekről

- 14 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az OHIM a költségek viselése tekintetében nem terjesztett elő kérelmet, a felek maguk viselik költségeiket.

A fenti indokok alapján,

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A keresetet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant elutasítja.**

- 2) A felek maguk viselik költségeiket.**

Luxembourg, 2004. szeptember 9.

H. Jung

hivatalvezető

P. Lindh

elnök